

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ŁĄCZNY

Ciechanów, dnia 25 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w C. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Osiński

Protokolant: Kamila Molągowska

przy udziale Prokuratora: Iwony Lewandowskiej – Sontorek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 listopada 2016 roku w C.

sprawy o wydanie wyroku łącznego wobec:

M. R., urodzonego dnia (...) w S., syna R. i M. z domu H.

skazanego wyrokami:

1. Zaocznym Sądu Rejonowego dla W.- F. W. – prawomocny w dniu 14 maja 2010 roku w sprawie o sygn. akt XII K 112/10 za ciąg czterech przestępstw z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu 08 grudnia 2009 roku.
2. Sądu Rejonowego w C. – prawomocny w dniu 23 marca 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K 890/15 za:
  - a. przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie art. 286§1 kk wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 33§1, 2 i 3 kk wymierzono skazanemu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dzienny grzywny po 10 (dziesięć) zł,
  - b. dziesięć przestępstw z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk za każdy z czynów wymierzono skazanemu karę po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;na podstawie art. 85§1 i 2 kk, art. 86§1 kk wymierzono skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.
3. Wobec którego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla W. - F. W. – prawomocny w dniu 4 maja 2016 roku w sprawie o sygn. akt XII K 611/15 na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach Sądu Rejonowego dla W. - Ś. W. w sprawie o sygn. akt V K 398/05 i Sądu Rejonowego dla W. (...) we W. w sprawie o sygn. akt XII K 889/06 i wymierzono skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
4. Sądu Rejonowego w C. – prawomocny w dniu 6 lipca 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K 177/16 za:
  - a. przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie art. 286§1 kk wymierzono skazanemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
  - b. przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk wymierzono skazanemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85§1 kk, art. 86§1 kk wymierzono skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

orzeka:

1. Na podstawie art. 85§1 i 2 kk, art. 86§1 i 4 kk w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) łączy kary łączne pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach w sprawach o sygn. akt II K 890/15, XII K 611/15 i II K 177/16 i wymierza skazanemu M. R. karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności.
2. W pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.
3. Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okresy: od dnia 25 listopada 2004 roku do dnia 26 listopada 2004 roku oraz od dnia 19 grudnia 2011 roku do dnia 20 grudnia 2012 roku.
4. Na podstawie art. 572 kpk w zakresie sprawy o sygn. akt XII K 112/10 i orzeczonej kary pozbawienia wolności postępowanie umarza.
5. Przyznaje adwokat E. K. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł oraz 23% podatku VAT od tej sumy, tytułem wynagrodzenia obrońcy z urzędu.
6. Kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 596/16

UZASADNIENIE

Skazany: M. R., urodzony dnia (...) w S., syn R. i M. z domu H.

Skazany M. R. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego.

Został on skazany m.in. wyrokami:

5. Zaocznym Sądu Rejonowego dla W. - F. W. – prawomocny w dniu 14 maja 2010 roku w sprawie o sygn. akt XII K 112/10 za ciąg czterech przestępstw z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu 08 grudnia 2009 roku.
6. Sądu Rejonowego w C. – prawomocny w dniu 23 marca 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K 890/15 za:
  - c. przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie art. 286§1 kk wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 33§1, 2 i 3 kk wymierzono skazanemu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dzienny grzywny po 10 (dziesięć) zł,
  - d. dziesięć przestępstw z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk za każdy z czynów wymierzono skazanemu karę po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85§1 i 2 kk, art. 86§1 kk wymierzono skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

7. Wobec którego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla W. - F. W. – prawomocny w dniu 4 maja 2016 roku w sprawie o sygn. akt XII K 611/15 na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach Sądu Rejonowego dla W. - Ś. W. w sprawie o sygn. akt V K 398/05 i Sądu Rejonowego dla W. (...) we W. w sprawie o sygn. akt XII K 889/06 i wymierzono skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

8. Sądu Rejonowego w C. – prawomocny w dniu 6 lipca 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K 177/16 za:

c. przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie art. 286§1 kk wymierzono skazanemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

d. przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk wymierzono skazanemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85§1 kk, art. 86§1 kk wymierzono skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Ponadto należy wskazać, że z dniem 25 sierpnia 2016 roku (k. 24) skazany zakończył odbywanie kary ze sprawy XII K 112/10.

Dalej, dokonując oceny prawnej wniosku, przypomnieć trzeba, że ustawa karna, również w zakresie orzekania kary łącznej, w sposób istotny została zmieniona. Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) nadała nowe brzmienie przepisom rozdziału IX. Ustalić należy na wstępie, jakie przepisy znajdują zastosowanie w tej sprawie. Zgodnie z art. 19 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy przepisów obowiązujących po 1 lipca 2015 roku dotyczących wymiaru kary łącznej nie stosuje się do kar orzeczonych przed dniem 1 lipca 2015 roku, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku ze skazaniem po dniu wejścia w życie tejże ustawy. Wobec skazanego zapadły dwa wyroki, które stały się prawomocne po 30 czerwca 2015 roku. Fakt ten nie tyle nawet aktualizuje konieczność wydania wyroku łącznego, co jest oczywiste, ale przede wszystkim narzuca potrzebę oceny konkurencji ustaw karnych, którą z nich należy zastosować. Innymi słowy sam fakt skazań po 30 czerwca 2015 roku otwiera możliwość (a raczej czyni obowiązek) orzeczenia kary łącznej, natomiast okoliczność, że część wyroków zapadła po 30 czerwca 2015 roku sytuuje dodatkowy obowiązek sądu oceny kwestii, jaką ustawę zastosować. Art. 19 cytowanej ustawy nie rozstrzyga tej kwestii (rozstrzyga jedynie, że jeżeli wszystkie kary były orzeczone przed 1 lipca 2015 roku to nie można stosować przepisów nowych), bo w tym zakresie znajduje zastosowanie ogólna reguła art. 4§1 kk. Wobec tego rozstrzygnąć należy, czy do tej sprawy przyjąć należy ustawę karną w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku, czy też ustawę obowiązującą po tej dacie. Dokonując analizy tego zagadnienia należy, rzecz jasna, mieć na względzie cytowany art. 4§1 kk, który stanowi, że zastosowanie znajdzie ustawa obowiązująca poprzednio, czyli przed 1 lipca 2015 roku tylko w wypadku, jeśli jest dla skazanego względniejsza. W tej sprawie, w ocenie sądu rejonowego, nie powinno budzić wątpliwości, że łagodniejsze (korzystniejsze) dla skazanego rozwiązanie zawiera ustawa karna obowiązująca od 1 lipca 2015 roku. Wskazać bowiem należy, że według stanu prawnego sprzed tej daty wymierzenie kary łącznej było możliwe jedynie w sytuacji szczególnego zbiegu przestępstw, to znaczy połączenie kar było dopuszczalne tylko wtedy, gdy czyny były popełnione przed datą pierwszego, nawet nieprawomocnego wyroku. Dokonując analizy cytowanych skazań M. R., w tym również tych, z których orzeczono karę łączną pozbawienia wolności w sprawie XII K 611/15 to, jak wynika z dat orzeczeń oraz dat przypisanych czynów, w tak rozumianym zbiegu przestępstw pozostają kary objęte już wydanym wyrokiem łącznym XII K 611/15. Wtedy powołany wyrok łączny pozostawałby bez zmian. Poza karą łączną z tego wyroku łącznego pozostawałaby kara ze sprawy XII K 112/10, jak to orzeczono właśnie w sprawie XII K 611/15. Do tego dochodziłaby kolejna kara łączna ze spraw II K 890/15 i II K 177/16. Jedynie w takiej konfiguracji dopuszczalnie prawnie będzie orzeczenie kary łącznej, jeśli zastosujemy stan prawny sprzed 1 lipca 2015 roku. Oznaczałoby to w tej sprawie jedynie połączenie kar ze spraw II K 890/15 i II K 177/16. Skazany miałby wtedy do odbycia po kolei dwa wyroki łączne (XII K 611/15 oraz ten orzeczony ze spraw II K 890/15 i II K 177/16) i jedną karę jednostkową – XII K 112/10. Jest to oczywiście wynikiem tego, że czyny ze sprawy XII K 112/10 zostały popełnione po dacie wyroków ze spraw jednostkowych objętych wyrokiem łącznym XII K 611/15 oraz tego, że czyny ze spraw II K 890/15 i II K 177/16 zostały popełnione po dacie wyroku XII K 112/10. Inaczej sytuacja wygląda, gdy zastosuje się stan prawny obowiązujący od 1 lipca 2015 roku. Obecne brzmienie art. 85 kk (pomijając nie mającą znaczenia w tej sprawie zmianę §3 i dodatkowo §3a z dniem 15 kwietnia 2016 roku) nie uzależnia w żaden sposób orzeczenia kary łącznej od daty wyroku. Wedle nowego brzmienia przepisu kara łączna może być orzeczona praktycznie w każdym wypadku, rzecz jasna z zastrzeżeniem dotyczącym tego, że kary są wykonywane oraz, co oczywiste, tożsamości (jednorodności) kar. Dlatego też zastosowanie przepisów obowiązujących od

dnia 1 lipca 2015 roku umożliwia wydanie kary łącznej niezależnie od tego, kiedy zapadł wyrok orzekający karę podlegającą łączeniu. Jedynym warunkiem orzeczenia kary łącznej jest fakt, aby kara „jednostkowa” podlegająca łączeniu podlegała wykonaniu w całości albo w części. Jednocześnie nie budzi wątpliwości sądu rejonowego, że korzystniejszą sytuacją dla skazanego jest orzeczenie kary łącznej z większej ilości wyroków skazujących, gdyż większa ich liczba daje szersze możliwości orzeczenia niższej kary niż suma kar. Sytuacją mniej korzystną dla skazanego jest orzeczeniu dwóch kar łącznych i jednej kary jednostkowej, odbywanych po kolei, niż orzeczenie z tych kar jednej kary łącznej. Dlatego też sąd rejonowy uznał, że w tej sprawie znajdzie zastosowanie ustawa karna obowiązująca od 1 lipca 2015 roku.

Dalej należy podnieść, że zgodnie z art. 85§2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa. M. R. w chwili wydania wyroku zakończył odbywanie kary ze sprawy XII K 112/10. Dlatego kara ta nie podlegała łączeniu i co do niej sąd postępowanie umorzył. Należy odnotować, że uchylono art. 92 kk pozwalający orzec karę łączną z wyroków już wykonanych.

Wobec tego orzec należało karę łączną z pozostałych spraw o sygn. akt II K 890/15, XII K 611/15 i II K 177/16.

Zgodnie z art. 86§1 kk sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych do ich sumy. §4 tegoż przepisu stanowi, że zasady wymiaru kary łącznej stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna. Zgodnie z tym przelicznikiem granice kary łącznej to dwa lata i sześć miesięcy pozbawienia wolności oraz sześć lat pozbawienia wolności. Podkreślenia wymaga, że kara ze sprawy XII K 611/15, jaka podlega ocenie, to dwa lata i sześć miesięcy pozbawienia wolności, nie zaś suma kar z tych dwu jednostkowych wyroków, czyli 3 lata i 3 miesiące pozbawienia wolności. Właśnie §4 art. 86 kk, który zasady określania kary łącznej nakazuje stosować do sytuacji, gdy jest już orzeczona kara łączna wskazuje, że w sprawie XII K 611/15 rozważeniu podlega kara dwóch lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Wymiar kary łącznej na podstawie przepisów obowiązujących od 1 lipca 2015 roku oznacza „doklejenie” kolejnej kary do już orzeczonych kar, w tym kar łącznych, nie oznacza zaś rozwiązania ewentualnej kary łącznej i wymierzenia nowej kary, z dodatkowym wyrokiem. Dlatego zresztą w tej sprawie orzeczenie kary łącznej nie było poprzedzone rozwiązaniem kary łącznej w innych sprawach.

Zgodnie z art. 85a kk orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd wymierzył skazanemu M. R. karę łączną pięciu lat pozbawienia wolności.

Wymierzając karę należy mieć na uwadze, iż M. R. jest osobą wielokrotnie karaną. Dalej należy zauważyć, że pierwsze wyroki to kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Fakt ten nie spowodował zmiany zachowania skazanego, który ponownie dopuszczał się przestępstw, w tym przestępstw podobnych. Kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem nie spełniła swojej roli. Podnieść należy dalsze przesłanki wymiaru kary. Wymierzona kara łączna obejmuje trzy wyroki M. R., przy czym dwa z nich to „nowe” skazania, jeden to wyrok łączny. Ukształtowanie nowej kary łącznej nie może polegać na tym, aby kara ta „znosiła” jedno z tych „nowych” skazań. Taki zaś skutek byłby w wypadku wymierzenia kary w granicach kary minimalnej. Stąd też cele kary łącznej winny uwzględniać fakt, że M. R. jest osobą wielokrotnie karaną. Ponadto należy zauważyć, znów wskazując ostatnie dwa wyroki, że skazany dopuścił się przestępstw o dużym ładunku społecznej szkodliwości, przy czym nie były to czyny jednostkowe. Dodatkowo sąd zauważa, że skazany posiada przeciętną opinię z jednostki penitencjarnej. Z jednej strony wskazuje się na właściwe zachowanie i uzyskiwanie choćby nagród, z drugiej na uzależnienie od środków odurzających i naruszanie obowiązków związanych z dozorem kuratora. Trudno w takiej sytuacji wywodzić szczególne okoliczności, które mają uzasadniać inne kształtowanie kary łącznej. Wreszcie kara w niższym wymiarze mogłaby rodzić publiczny osąd bezkarności takiego sprawcy. Wszystko to uzasadnia karę pięciu lat pozbawienia wolności.

Co do kary ze sprawy XII K 112/10 z uwagi na jej odbycie w całości sąd postępowanie umorzył.

Na poczet kary sąd zaliczył okres wskazany w obliczeniu kary.

Obrońcy z urzędu stosownie do §17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015r., poz. 1801) sąd przyznał wynagrodzenie wraz z kwotą podatku. W sprawie miała miejsce jedna rozprawa, nie była szczególnie skomplikowana. Nie uzasadnia to przekroczenia opłaty maksymalnej - §4 ust. 1 i 2 w/ w rozporządzenia.

Kosztami procesu obciążono Skarb Państwa mając na uwadze ogólnie uznawaną regułę, mającą oparcie w art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t. j.: Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.), że w sprawie o wyrok łączny to ten podmiot ponosi koszty procesu.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.